

การประชุมวิชาการประจำปีของชมรมจริยธรรม

ในฉบับ

- จากกองบรรณาธิการ หน้า
- การอบรมเชิงปฏิบัติการ หน้า
- ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา หน้า
- ประชุมวิชาการประจำปีของชมรมฯ หน้า

จากกองบรรณาธิการ

สารชมรมฉบับนี้ เป็นฉบับสุดท้ายของคณะกรรมการบริหารของชมรมจริยธรรมการวิจัยในคนชุดปัจจุบัน กองบรรณาธิการ คาดหวังว่าท่านสมาชิกชมรมคงได้รับประโยชน์ไม่มากนักน้อย จากข้อสรุปจากการประชุม, หัวข้อด้านกฎหมาย, หัวข้อในด้านจริยธรรม รวมทั้งข่าวสารต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ที่ได้รวบรวมและนำเสนอในสารชมรมตลอดมา

ในการประชุมประจำปีของชมรม ขอเชิญชวนท่านสมาชิกทุกท่าน เข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อที่จะเลือกตั้งประธานคณะกรรมการจริยธรรมชมรม ชุดใหม่

พ.อ.หญิง อภรณ์ภรณ์มัย เกตุปัญญา
บรรณาธิการ

การอบรมเชิงปฏิบัติการ

การอบรมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง

Informed Consent : What, When, Why and How

ชมรมจริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทย

วันที่ 11 มกราคม 2549 ห้องประชุม 605/1 อาคาร อปร.
ชั้น 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ได้จากการประชุม

1. กระบวนการขออนุญาตจากผู้เข้าร่วมวิจัย

1.1 ต้องให้แน่ใจว่า ความยินยอมนั้นเกิดโดยความสมัครใจ อาสาสมัครต้องได้รับข้อมูลครบถ้วนเพียงพอ แก่การตัดสินใจ ไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้น ผู้วิจัยต้องประเมินว่าอาสาสมัครมีความเข้าใจในโครงการวิจัยอย่างถ่องแท้ อีกทั้งมีความสามารถจะตัดสินใจได้ ก่อนจะลงนามยินยอม ให้ระมัดระวังเป็นพิเศษกรณี vulnerable subject เช่น เด็กนักเรียน นักศึกษา ผู้ใต้บังคับบัญชา ที่เป็น ทหาร ตำรวจ ผู้ป่วยในการดูแล และควรหลีกเลี่ยงการขอความร่วมมือผ่านตามสายงาน

1.2 Verbal vs. Document การให้ความยินยอมหากเป็นไปได้ควรใช้ลายลักษณ์อักษร แต่หากมีความจำเป็นที่สมเหตุสมผล เช่น กรณีลงชื่อยินยอมอาจเป็นการเปิดเผยตัวอาสาสมัคร หรือการให้สุศึกษาแก่คนกลุ่มใหญ่ในคราวเดียวกัน อาจใช้การให้ความยินยอมด้วยวาจาได้ แต่ต้องมีเอกสารคำชี้แจงแก่อาสาสมัครทุกคน เพื่อเป็นวัตถุประสงค์ รวมถึงการมีปรัชญาพยานรับรู้ทั้งฝ่ายผู้วิจัยและอาสาสมัคร

1.3 จะขอความยินยอมจากใคร ต้องขออาสาสมัครก่อนเสมอ ในกรณีเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ที่ไม่รู้สึกตัว ผู้ที่มีความบกพร่องในการตัดสินใจหรือศพ ผู้เสียชีวิต ไขขออนุญาตพ่อแม่ ผู้ดูแล หรือผู้แทนโดยชอบธรรมร่วมด้วย และหากการเก็บข้อมูลจำเป็นต้องได้จากญาติ (เช่น genetic study) หรือผู้ดูแล ต้องขออนุญาตอาสาสมัครผู้ให้ข้อมูลหลักก่อน และให้อาสาสมัครไปปรึกษาญาติ ญาติคนใดยินดี ผู้วิจัยจึงค่อยขอความยินยอมจากญาติคนนั้น และดำเนินการเก็บข้อมูลต่อไป

1.4 การศึกษาในชั้นเนื้อจากศพผู้เสียชีวิตแบบผิดธรรมชาติ ทางกฎหมายกำหนดให้มีการชันสูตรพลิกศพ(แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องผ่าศพพิสูจน์)ทุกรายที่มีการเสียชีวิตแบบผิดธรรมชาติ แพทย์นิติเวชศาสตร์อาจเก็บชิ้นเนื้อบางส่วนจากศพ(ห้ามเอาทั้งอวัยวะ)เพื่อทำการตรวจพิสูจน์ต่อไป ในกรณีทำวิจัยจากชิ้นเนื้อที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ อาจใช้แนวทางการวิจัยในตัวอย่าง left-over specimens ได้ แต่จะต้องขออนุญาตจากญาติหรือผู้แทนโดยชอบธรรม ถ้าไม่อนุญาตก็ทำไม่ได้ หากต้องการใช้เนื้อจากส่วนอื่นซึ่งไม่ใช่บริเวณที่ต้องตรวจพิสูจน์ ถ้าญาติไม่ยินยอมจะทำได้โดยเด็ดขาด ในกรณีที่มีข้อจำกัดด้านเวลา เช่น ต้องเก็บภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ซึ่งอาจไม่สามารถขอความยินยอมในช่วงเวลาดังกล่าวได้ ไม่ควรทำการวิจัยนี้ เพราะสำหรับงานวิจัยนั้น ไม่มีอะไรที่ต้องรีบด่วนจนกระทั่งขอความยินยอมไม่ได้

1.5 การศึกษาทางมานุษยวิทยาที่ต้องการสังเกตพฤติกรรมของชุมชน หรือการศึกษาทางระบาดวิทยา กรรมการควรพิจารณาว่า อาสาสมัครได้ขออนุญาตผู้นำชุมชนด้วยหรือไม่ ผู้นำชุมชนนั้นเป็นตัวแทนชุมชนจริงหรือไม่ กระบวนการขอความยินยอมมีการประชุมชาวบ้านเพื่อชี้แจงและแนะนำเกี่ยวกับโครงการหรือไม่ อย่างไร

1.6 การขอความยินยอมทางโทรศัพท์โดยทั่วไปไม่แนะนำให้ทำ เพราะผู้วิจัยไม่มีโอกาสสังเกตสีหน้าและท่าทีของอาสาสมัคร ไม่ทราบว่าเต็มใจหรือไม่ หากมีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ กรรมการควรพิจารณาว่าผู้วิจัยจะนัดหมายอาสาสมัครอย่างไร เพื่อให้ความสะดวกแก่อาสาสมัคร และการสัมภาษณ์นั้นกระทำในที่มีขีดจำกัดเพียงพอบทที่ป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลหรือไม่ อย่างไร แต่กระนั้นก็ตามก็ควรแนะนำให้แนะนำให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์อาสาสมัครต่อหน้าตนเองจะเป็นการดีกว่า เพราะสามารถสังเกตความรู้สึกของอาสาสมัครได้ในขณะพูดคุย ซึ่งผู้วิจัยมีโอกาสให้ความช่วยเหลือแก่อาสาสมัครอย่างเหมาะสม ในกรณีที่ผู้วิจัยยืนยันจะใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์กรรมการควรขอคำแนะนำที่จะใช้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ด้วย

1.7 การขอความยินยอมทางไปรษณีย์สามารถทำได้ หากมีการลงนามเป็นลายลักษณ์อักษร และแนะนำให้ส่งเอกสารขอความยินยอม แยกต่างหากจากแบบสอบถาม

2. เอกสารคำชี้แจงต้องมีทุกโครงการแม้ว่าจะขอความยินยอมด้วยวาจากก็ตาม

3. ข้อมูลที่มีในแบบคำชี้แจง เหมือนที่ประชาสัมพันธ์ใน website ประเด็นที่กรรมการควรพิจารณาได้แก่

3.1 ภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสม กระชับและเข้าใจง่ายสำหรับอาสาสมัคร แต่ละกลุ่ม เช่น เด็ก ผู้ใหญ่ ชนกลุ่มน้อย

3.2 ไม่มีข้อความที่บ่งชี้บดบังอาสาสมัครในที่ เช่น

- ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ
- ถ้าพบว่าท่านไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ ท่านจะต้องออกจากโครงการทันที หรือแพทย์จะคิดท่านออกจากโครงการหากท่านไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ หรือท่านจะถูกขอให้ออกจากโครงการศึกษาเวลาใดก็ได้ตามความเห็นของแพทย์ ควรเปลี่ยนเป็น “แพทย์อาจขอให้ท่านถอนตัวจากโครงการวิจัย หากพบว่ามีอาการเจ็บ หรือการอยู่ในโครงการวิจัยต่อไป อาจเป็นอันตรายต่อท่าน หรือเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เกิดประโยชน์แก่ตัวท่าน”

3.3 ไม่ควรใช้ถ้อยคำผูกมัดตัวผู้วิจัยจนเกินไป เช่น โครงการวิจัยนี้ไม่มีความเสี่ยงใดๆ

- การเจาะเลือดอาจไม่ใช่เป็นการเจาะครั้งเดียวอย่างที่ระบุในการวิจัยก็ได้ ความเจ็บปวดขณะได้รับการตรวจ, ความเจ็บปวดเล็กน้อย แต่ไหน รอยฟกช้ำหรือห้อเลือด หรือผลข้างเคียงอื่น ๆ ที่ไม่คาดคิด ผู้วิจัยจะให้การช่วยเหลืออาสาสมัครอย่างไร

- การซักถามเรื่องส่วนตัวอาจทำให้อาสาสมัครอึดอัด อาย หรือ โศกเศร้า ผู้วิจัยจะอย่างไร เช่นอาสาสมัครอาจไม่ต้องตอบคำถามที่ไม่ต้องการจะตอบ หรือผู้วิจัยจะหยุดทันทีที่อาสาสมัครแสดงอาการอึดอัด หรือให้กำลังใจอย่างไร

3.4 คำตอบแทน คำประกันสุขภาพหรือการเดินทาง ควรระวังไม่ให้มากจนเป็นการชักจูงอาสาสมัคร หรือเข้าข่ายโฆษณา หากมีอาหารเลี้ยงให้ใช้ถ้อยคำ “เพื่อไม่ให้เป็นการแก่ท่านในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการ ผู้วิจัยจะจัดอาหาร/อาหารว่างไว้บริการแก่ท่าน”

คณะวิทยาการ

- รองศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์
ศิริราชพยาบาล
- รองศาสตราจารย์ ลีวีลี ศิริโล ข้าราชการบำนาญ
กรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์
ศิริราชพยาบาล
- ศาสตราจารย์แพทย์หญิง พรรณแข มโหสิริยะ
ภาควิชาตจวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
เลขาธิการคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณแพทย์หญิง สุมาลี นิมนานิตย์
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล วิทยาการและ
ผู้ดำเนินการอภิปราย

ประเด็นจริยธรรม

ตัดตอนบางส่วนมาจาก ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา
เพื่อประโยชน์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถ
ประกันตนเองได้ ในกรณีถูกฟ้องคดีอาญา

เล่ม 122 ตอนที่ 44 ก ราชกิจจานุเบกษา 3 มิถุนายน 2548

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์

วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน
ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา

พ.ศ. 2548

- ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

- ในกรณีที่มีระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 11 การใช้บุคคลเป็นประกัน หรือหลักประกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 114 วรรคสอง (3) ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

11.1 บุคคลผู้ขอประกันจะต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน เช่น เป็นข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่น ๆ ลูกจ้างของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารพรรคการเมือง หรือทนายความ และเป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ต้องหาหรือจำเลย เช่น เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน สามี ภริยา ญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องกัน โดยทางสมรส หรือบุคคลที่ศาลเห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนเป็นญาติพี่น้องหรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่ศาลเห็นสมควรให้ประกันได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ใ้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และเสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัดหรือนายจ้างตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกันมีคู่สมรส ให้แสดงหลักฐานการยินยอมของคู่สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉินไม่อาจเสนอหนังสือรับรองได้ทัน ให้ผ่อนผันโดยแสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะเช่นนั้น และให้นำหนังสือรับรองหรือหนังสือยินยอมมาแสดงภายหลัง

2. ให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินไม่เกิน 10 เท่าของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3. การอนุญาต ให้พิจารณาจากเงินเดือนหรือรายได้ แต่หาก วงเงินประกันมียอดสูงกว่าวงเงินที่ ผู้ นั้น มีสิทธิประกันได้ ศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวงเงินหรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ หรืออาจให้มีผู้ขอประกันหลายคนร่วมกันทำสัญญาประกันโดยใช้วงเงินของแต่ละคนรวมกันได้

4. หากผู้ประกันพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ การงานก็ให้คงมีสิทธิประกันต่อไปโดยศาลอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้หาหลักประกันเพิ่มหรือดีกว่าเดิมได้

11.2 นิติบุคคลอาจเป็นผู้ขอประกันได้ ในกรณีที่กรรมการผู้แทน ตัวแทน หุ่นส่วน พนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลนั้น ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินตามที่ศาลเห็นสมควรเป็นกรณี ๆ ไป และศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวงเงินหรือหลักทรัพย์อื่นตามจำนวนที่เห็นสมควรเพิ่มเติมด้วยก็ได้โดยจะต้องแสดงหนังสือรับรองการจดทะเบียนและหลักฐานแสดงฐานะการเงินและอำนาจทำการแทน ในกรณีฉุกเฉินไม่สามารถนำต้นฉบับเอกสารมาแสดงได้ทัน ให้ผ่อนผัน โดยแสดงสำเนาเอกสารดังกล่าวและให้นำต้นฉบับเอกสารมาแสดงภายหลัง

11.3 ในกรณีที่ส่วนราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการที่ต้องขาดคดีอาญา เป็นผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว หากจำนวนเงินที่ระบุในหนังสือรับรอง หรือคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวเพียงพอแล้ว ควรถือว่าหนังสือรับรองหรือคำร้องนั้นเป็นหลักประกันที่น่าเชื่อถือได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 (4)

ข้อ 12 ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจทำสัญญาประกันตนเองได้ และให้นำหลักเกณฑ์ในข้อ 11.1 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การทำสัญญาประกันตามวรรคหนึ่ง หากผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นพนักงานหรือผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่น แพทย์ เภสัชกร พยาบาล วิศวกร สถาปนิก ทนายความ ผู้สอบบัญชี ครู ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสื่อมวลชน หรือ

ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นที่ศาลเห็นสมควรให้ประกันได้ และการกระทำที่ถูกล่าว่าหาว่าเป็นความผิดเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติงานในการประกอบวิชาชีพนั้นให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยทำสัญญาประกันตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน 15 เท่า ของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ประกาศ ณ วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2548

ศุภชัย ภูงาม

ประธานศาลฎีกา

ประชุมวิชาการประจำปี

ประชุมวิชาการประจำปีของชมรมจริยธรรมการวิจัยในคน
ในประเทศไทย (FERCIT)

วันศุกร์ที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2549

ณ ห้องประชุมดำรงแพทย์คุณ (312/1) อาคาร อปร.ชั้น 3
คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชมรมจริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทย (FERCIT) ได้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อตั้งขึ้น เมื่อ เดือนเมษายน พ.ศ.2543 ทั้งนี้ด้วยความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการจริยธรรมฯ ของคณะแพทยศาสตร์ทุกสถาบัน และคณะกรรมการจริยธรรมฯ ของกระทรวงสาธารณสุข จากการจัดกิจกรรมฝึกอบรมหลักจริยธรรมการวิจัยอย่างต่อเนื่องในทุกภูมิภาคของประเทศ ส่งผลให้เกิดการพัฒนา และสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานด้านจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ต่างๆ รวมถึงคณะกรรมการจริยธรรมฯ ของโรงพยาบาลต่างๆ ตลอดจนการดำเนินงานด้านจริยธรรมของวิชาชีพอื่นที่มีการทำวิจัยเกี่ยวข้องกับมนุษย์ล้วนได้มีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ปัจจุบันชมรมจริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทยมีสมาชิกสามัญตลอดชีพจำนวน 530 คน ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย และนักวิจัยที่อยู่ในวิชาชีพแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาล และเทคนิคการแพทย์ แต่เนื่องจากงานวิจัยทางชีวเวชศาสตร์ก้าวหน้ารวดเร็วมาก จึงเกิดประเด็นปัญหาเรื่องใหม่ๆ และหลากหลายทางด้านจริยธรรมการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตลอดเวลา จำเป็นที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จะต้องติดตามทั้งด้านวิทยาศาสตร์ และแนวคิดเชิงจริยธรรมให้ทันเหตุการณ์ โดยที่กระบวนการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยนั้น นอกจากจะใช้หลักจริยธรรมการวิจัยสากล เช่น CIOMS Guidelines, ICH-GCP guidelines, Declaration of Helsinki เป็นแนวทางแล้ว ยังต้องคำนึงถึงหลักกฎหมายของประเทศและท้องถิ่น รวมถึงระเบียบและวัฒนธรรมของสถาบันฯ ในการพิจารณาทบทวนปัญหาด้านจริยธรรมการวิจัย ซึ่งอาจทำให้มีความแตกต่าง ในรายละเอียดปลีกย่อยของการสรุปผลการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัยแบบสหสถาบัน แม้จะเป็นงานวิจัยเรื่องเดียวกันแต่ทำในหลายสถาบัน และพิจารณาโดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมแต่ละแห่ง หนึ่งแนวทางหลักจริยธรรมสากลที่ยอมรับ และใช้กันในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมประเด็นใหม่ๆ เป็นระยะ ซึ่งควรจะได้เผยแพร่ให้ทราบทั่วกันจากการที่มีการทำวิจัยกันกว้างขวางมากขึ้น งานวิจัยที่ทำในมนุษย์ขยายวงมากขึ้นในทุกกลุ่มอายุ อาชีพ ฐานะทางสังคม และทุกกลุ่มโรคทั้งที่รักษาได้ และกลุ่มผู้ป่วยระยะสุดท้ายหมดทางรักษา รวมทั้งอาสาสมัครกลุ่ม vulner-

able group หรือกลุ่มเปราะบางด้วย การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาสาสมัครกลุ่ม vulnerable group มีประเด็นจริยธรรมที่ค่อนข้างอ่อนไหวทั้งเชิงวิทยาศาสตร์ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเป็นสิ่งที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม การวิจัยต้องดำเนินการพิจารณาอย่างรอบคอบและระมัดระวังเป็นพิเศษ

ชมรมจริยธรรมในคนในประเทศไทยจึงเห็นควรจัดการประชุมเรื่อง ประเด็นจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในอาสาสมัครกลุ่ม vulnerable group เพื่อให้สมาชิกของชมรมจริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทยรับทราบ อีกทั้งได้ช่วยกันเสนอแนวทางการปกป้องอาสาสมัคร และนักวิจัยซึ่งเป็นที่ ยอมรับได้ ในบริบทของสังคมไทย โดยยังสามารถดำเนินงานวิจัยที่ได้ มาตรฐาน ในการประชุมประจำปี ในวันศุกร์ ที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2549 ณ ห้องประชุมดำรงแพทยคุณ (312/1) อาคาร อปร. ชั้น 3 คณะแพทยศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการอภิปรายหมู่เรื่อง “ประเด็นจริยธรรม จากการศึกษาในอาสาสมัคร vulnerable group” โดยคณะวิทยากร รศ.พ.ท.หญิง พญ.แสงแข ชำนาญนกิจ, รศ.นพ.เกียรติ รักษ์รุ่งธรรม, ผู้พิพากษา นันท อินทนนท์, รศ.นพ.อรณพ ใจสำราญ วิทยากรและผู้ดำเนินรายการ หลังจากการอภิปราย จะมีการรายงานกิจกรรมประจำปีของชมรม จริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทย และ การเลือกตั้ง ประธานชมรมฯ, รองประธานฝ่ายวิชาการ, รองประธานฝ่ายบริหาร, โดย รศ.โสภิต ธรรมอารี เลขธิการชมรมฯ และ ศ.พญ.ธาดา สืบหลินวงศ์ ประธานชมรมฯ

ขอเชิญสมาชิกทุกท่านเข้าประชุมประจำปี
ในวันศุกร์ ที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2549

ชมรมจริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทย
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถ.พระราม 4 เขตปทุมวัน 10330

